

Kære Mette Frederiksen

Jeg håber, du vil give mig en chance og læse mit brev.

Jeg har et spørgsmål: Hvornår mener du, et menneske har ret til at leve? Er vi først værdifulde, når vi kan præstere? Skal man have en bestemt alder? Se ud på en bestemt måde? Handler det om vores evner?

Er et menneske ikke værdifuldt bare ved at være til?

Hvis du kan svare ja til det sidste spørgsmål, hvorfor gør regeringen så ikke alt, hvad den kan, for at beskytte ALLE mennesker - inkl. de ufødte?

Biologisk set er et foster lige så meget i live som du og jeg. Et foster er et levende menneske, der er under udvikling præcis ligesom et spædbarn, en 2-årig eller en teenager også er.

Er en abortgrænse til 18. uge virkelig noget, du ønsker?

Der kan være mange grunde til, at en kvinde vælger en abort. Det er bestemt ikke en nem beslutning. Jeg havde selv en barsk opvækst med dårlig økonomi, alkoholisme, frygt, depression og andre ting i familien, som det er svært for mig at nævne her. Kommunen var over mig hele min barndom. Jeg var uplanlagt og passede ikke i mine forældres planer. Men jeg har ALDRIG ønsket ikke at være til. For det ER muligt at komme ud på den anden side.

Tænk hvis min mor havde fået en abort, fordi hun ønskede at skåne mig for en kaotisk og barsk opvækst. Men hvad med mig? Hvad med min stemme? Hvad med mit ønske om at leve? For jeg vil GERNE leve.

Hvad hvis det aborterede, ufødte menneske også gerne ville det?

Nogle mener, at man først får ret til at leve, når man kan overleve uden for livmoderen. Jeg blev selv født 2 måneder for tidligt og overlevede kun, fordi kuvøsen var opfundet, og jeg havde nogle gode læger. Er min værdi afhængig af teknologi og af at have gode læger i nærheden?

"Med en abortgrænse til 18. uge bliver det enklere at abortere handicappede" - hvad siger denne tilgang om regeringens syn på de handicappede i vores samfund? Er det ikke den største lussing til den, der f.eks. har Downs Syndrom? Er det ikke lidt som at sige: "Dig er der nok ingen, der vil have. Det er for resten nok også bedre for dig at være død." Er det virkelig det signal, regeringen ønsker at sende til vores medmennesker? Hvad hvis de nu GERNE vil leve?

Har I spurgt befolkningen, hvad de synes?

Det store argument er "min krop, mit valg". Det er sandt, at en kvindes ret over egen krop ER enorm vigtig. Men den overtrumfer ikke et andet uskyldigt menneskes ret til at leve. For hvis den gjorde det, skulle der jo være fri abort helt til fødslen. Her er fosteret stadig inde i kvindens krop. Men det, kan de fleste alligevel se, er for langt ude.

Vi må simpelthen finde på en anden løsning end at tage livet af små mennesker. Lige nu har de ufødte ingen stemme - men det har du.

Vil du tale for dem?

Mvh

Kristina

Kristina Kristensen, 22 år
Studerende, ungdomssekretær i Retten til Liv
kristina@rettentilliv.dk

